

Funeris Nocturnum, Kuolontoive

Mielessni toivon sen tulevan, kuoleman, totaalisen tuhon,
pyyhkien pois arvottoman elmmme.

Minulta vaivan ssten.

Tappaen nuo ja kusipiset kiihkoilijat, jotka elvt elm ilman oikeata elm.

Min nauran teidn paratiisillenne, sill min tiedn totuuden.

Sill min kunnioitan vahvempaa.

Sill min kunnioitan jotain todellisempaa, Saatanaa

Teidn syntinne on minun elm.

Miss silloin syntisi aiot anteeksi pyyt kun liekit nuolevat jumalasi huonetta?

Miten voit en viatonta lastasi aivopest kun olemme hnen mielen saastuttaneet.

Mit sanot siihen kun naulat uppoavat lihaan yh uudestaan ja uudestaan?

Auttavatko rukoukset silloin?

Kenell on silloin todellinen voima?

Tekin nyrrytte sen edess.

Mielessni tiedn sen tulevan, Kuoleman, totaalisen tuhon, vereen meidt hukuttaen.

Sill min tiedn totuuden,

sill min kunnioitan vahvempaa.

Min kunnioitan jotain todellisempaa, Kuolemaa.